

ÎNCHEIERE

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Termprovit”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Termprovit” împotriva Primăriei s. Popeasca, Consiliului local Popeasca și Societății Ecologice „Biotica”, intervenient accesoriu Întreprinderea Individuală „Pădureț Alexandru” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au admis apelurile declarate de Primăria s. Popeasca, Consiliul local Popeasca și Societatea Ecologică „Biotica”, s-a casat hotărârea din 26 iulie 2018 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a ț ă :

La 08 septembrie 2017 SRL „Termprovit” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei s. Popeasca și Consiliului local Popeasca cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că, a câștigat tenderul de executare a lucrărilor la proiectul „Renovarea turnurilor de apă nr.2 cu $V=25\text{ m}^3$ și nr. 3 cu $V=50\text{ m}^3$ din s. Popeasca. r-ul Ștefan Vodă”, lucrări care au fost executate în termen de până la 29 decembrie 2015.

Reclamanta a specificat că la obiect au fost executate lucrări adăugătoare conform proiectului, care nu au fost incluse în devizul de ofertă, dar fără de care turnurile de apa nu puteau funcționa, și anume: conectarea turnurilor nr.2 și nr. 3 la apeduct; betonarea ancorelor la turnul nr. 3; amenajarea căminului de vizitare B-1 la turnul nr. 2 cu $V=25\text{ m}^3$; lucrări de terasament la turnul de apă nr.2.

A mai indicat că volumul lucrărilor adăugătoare îndeplinite corespunde cu volumul de lucrări prevăzute în proiectul tehnic de renovare a turnurilor de apă nr. 2 și nr 3 din s. Popeasca, însă printr-o eroare a ofertantului nu au fost incluse în devizul de ofertă. Îndeplinirea acestor lucrări adăugătoare a fost coordonată cu beneficiarul Primăria s. Popeasca, care a garantat achitarea lucrărilor în conformitate cu devizul de cheltuieli respectiv, iar faptul îndeplinirii lucrărilor a fost confirmat de comisia de recepție.

SA „Termprovit” a menționat că costul lucrărilor executate a constituit suma de 59 534,36 de lei, însă până în prezent nu a fost achitată de către Primăria s. Popeasca, figurând în documentele contabile ca datorie.

A indicat că adresările neoficiale către Primărie de a fi achitată datoria nu s-au soldat cu succes, deși inițial datoria era recunoscută, ulterior aceasta a fost ignorată.

La 07 august 2017 reclamanta a adresat o somație pârâtei, prin care a solicitat achitarea datoriei formate, însă până în prezent datoria nu a fost achitată.

A solicitat reclamanta încasarea din contul Primăriei s. Popeasca a datoriei în sumă de 59534,36 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 11 ianuarie 2018 a Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă a fost atras ca intervenient accesoriu ÎI „Pădureț Alexandru”, iar ca copârât SE „Biotica”.

Prin hotărârea din 26 iulie 2018 a Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă s-a admis integral acțiunea și s-a încasat de la SE „Biotica” în beneficiul SRL „Termprovit” datoria în sumă de 59 534,36 de lei și cheltuieli de judecată în mărime de 4500 de lei; s-a încasat de la SE „Biotica” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1786, 02 lei.

La 03 august 2018 Primăria s. Popeasca și Consiliul local Popeasca au depus cerere de apel împotriva hotărârii din 26 iulie 2018 a Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

La 07 august 2018 SE „Biotica” a declarat apel împotriva hotărârii din 26 iulie 2018 a Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii și încasarea cheltuielilor de judecată din contul SRL „Termprovit”.

Prin încheierea din 13 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău cauza a fost ridicată de la examinare în ordine de apel și restituită în prima instanță pentru emiterea unei hotărâri suplimentare în partea pretențiilor înaintate față de Primăria s. Popeasca și Consiliul local Popeasca.

Prin hotărârea suplimentară din 01 aprilie 2019 a Judecătorei Căușeni, sediul Ștefan Vodă pretențiile înaintate de SRL „Termprovit” împotriva Primăriei s. Popeasca și Consiliului local Popeasca cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 22 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-au admis apelurile declarate de Primăria s. Popeasca, Consiliul local Popeasca și SE „Biotica”, s-a casat hotărârea primei instanțe și s-a emis o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Astfel, instanța de apel a considerat eronată concluzia primei instanțe precum că este necesar de a încasa datoria în beneficiul reclamantei de la SE „Biotica”, care a avut relații contractuale cu reclamantul, or, Primăria s. Popeasca și Consiliul local Popeasca relații contractuale cu reclamanta nu au avut, fiind doar beneficiari, deoarece devizul local din 29 decembrie 2015, prezentat de SRL „Termprovit” nu a fost coordonat, avizat, semnat sau ștampilat de către comanditar sau ofertant.

În acest sens, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiate argumentele apelantului SE „Biotica” referitor la faptul că, orice ofertă trece printr-o procedură

specială ce ține de relațiile contractuale ale Republicii Moldova cu un anumit donator extern important, la caz Agenția Austriacă pentru Dezvoltare (a se vedea HG nr.246 din 08.04.2010).

În speța dedusă judecății, tenderul câștigat de SRL „Termprovit” în anul 2015, în temeiul căruia a fost încheiat contractul nr.20 „A” din 08 iunie 2015, semnat între SE „Biotica” ca „oferant” și SRL „Termprovit” ca „executor de lucrări”, este coordonat prin proiect de susținere financiară de către Agenția pentru dezvoltare Austriaca

Deci, de către reclamanta SRL „Termprovit” au fost efectuate lucrările enunțate potrivit Anexei A, la capitolul - Obligațiile executantului pct. 1.1.1.2,2.1,2.2. 2.3 ale contractului (f.d.66).

Prin acord comun între părțile contractante SE „Biotica” și SRL „Termprovit” s-au operat completări la contractul de baza 20/A - A din 05 octombrie 2015, conform căruia executantul SRL „Termprovit” s-a obligat în a efectua consolidarea bazei turnului de apă cu nr.2764 în s. Popeasca, r-nul Ștefan Vodă, la costul lucrărilor suplimentare în sumă de 56761,56 de lei, termenul executării prezentului contract suplimentar urmând a fi finisat la 12 noiembrie 2015 (f.d.126).

Drept urmare, Colegiul civil a constatat că ofertantul SE „Biotica” și-a onorat integral obligațiunile contractuale față de SRL „Termprovit”, prezentând documente, care au trecut verificarea auditorilor independenți ce efectuează evaluarea proiectelor internaționale selectat prin tender, ce confirmă achitarea integrală a tuturor lucrărilor, inclusiv celor suplimentare contractate în sumă de 420 308 lei și 56 761,56 de lei.

Respectiv, instanța de apel a ajuns la concluzia că acțiunea depusă de SRL „Termprovit” împotriva SE „Biotica” cu privire la încasarea datoriei urmează a fi respinsă ca nefondată, deoarece odată cu semnarea de către părțile contractante a procesului-verbal de terminare a lucrărilor, reclamanta nu mai deține vreun temei juridic de a solicita încasarea sumelor suplimentare, ce nu au fost suportate în legătură cu îndeplinirea obligațiilor contractuale.

La 12 iulie 2019 SRL „Termprovit” a declarat recurs împotriva deciziei din 22 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei și a aplicat eronat normele de drept material.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 22 mai 2019.

Materialele cauzei atestă că decizia instanței de apel a fost expediată părților la data de 20 iunie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 12 iulie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat SRL „Termprovit”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Termprovit”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs,

întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de SRL „Termprovit”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Termprovit” împotriva deciziei din 22 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat